

اول ماه مه ۱۹۹۸

در سراسر جهان

بنقل از کارگر انقلابی شماره ۹۵۷ ، ۱۷ مه ۱۹۹۸

گزارش زیر اخبار اولیه ای در مورد آکسیونهای اول ماه مه در سراسر جهان است

آلمان

کارگر انقلابی گزارش مختصر زیر را از طریق خوانندگان در برلین در مورد اول ماه مه ۹۸ آلمان دریافت کرده است. عمده عملیتهای مختلف اول ماه مه ، دو تظاهرات مهم برلین و درگیری میان فاشیستها و تظاهرات کنندگان در لایپزیگ بوده است.

نامه دریافتی از خوانندگان ما در برلین با درگیریهای اولیه قبل از اول ماه مه آغاز میگردد: «قبل از اول ماه مه پلیس سعی کرد محدودیتهای زیادی را در مورد تظاهرات اعمال کند که در عمل بمعنای ممنوعیت تظاهرات بود. بنابراین مبارزه بزرگی در اینمورد و در دادگاه براه افتاد. همه گروهها بهم پیوسته و بیانیه مطبوعاتی و اعلامیه ای را بر علیه این محدودیتها انتشار دادند. و در عرض دو روز بیست هزار اعلامیه پخش شد. در روز ۲۰ آوریل دادگاه بیانیه ای صادر کرد که بر مبنای آن بیشتر محدودیتهای اعمال شده بتوسط پلیس ملغی اعلام شده بود. تاکتیک بعدی پلیس بسیج حدود پنج الی ده هزار پلیس ضد شورش و حضور بزرگ در آکسیونهای مختلف بود. (مبارزه طبقاتی بالمعوم در آلمان اسامال حدت بیشتری پیدا کرده. دو عرصه مهم، کاهش شدید دستمزدها و خدمات اجتماعی و تعرض راسیستی حکومت و احزاب اصلی علیه مهاجرین میباشد.)

نامه از برلین تظاهرات را اینگونه گزارش کرده است:

«این تظاهرات سالانه اول ماه مه انقلابی در میدان اورانین ساعت ۱ میباشد. اسامال نیز شعارهای اصلی تظاهرات، بطور بین المللی علیه استثمار و ستم مبارزه کنیم! «و» رهائی در گرو انقلاب است! « بود. ما فکر میکنیم که بین سه تا سه هزار و پانصد نفر در این تظاهرات شرکت داشتند. مردم ۲۶ کشور گوناگون در این تظاهرات حضور داشتند ملیتهای اصلی کردها و ترکها و آلمانیها بودند.»

بنابراین این یک تظاهراتی انترناسیونالیستی بود. نیروهای سیاسی و اجتماعی گوناگون در این تظاهرات شرکت داشتند: آثارشیتها، کونیستها، پانکها، ساکنین خانه های اشغال، فمینیستها، دانش آموزان، کارگران و غیره. این طیف وسیعی از نیروهای مردم بود.

پس از اینکه دادگاه حکم مردود بودن بسیاری از دستورات پلیس را اعلام نمود، اجازه راهپیمایی صادر شد. هدف اصلی پلیس و حاکمین شهر این بود که تظاهرات را قبل از رسیدن به مقصد نهانش پراکنده سازند. آنها با اینکار میخواستند الغاء کنند که انقلاب نیز نخواهد توانست به هدف نهانش برسد. آنها کوشش کردند که اینکار را با حمله چندین باره به تظاهرات با باتون عملی کنند. بهمچنین زمانیکه آنها بدون دلیل واقعی بغیر از هدف سیاسیشان به تظاهرات حمله میکنند و مردم از خودشان دفاع میکنند، ادعا میکنند که تظاهرات خشونتبار بوده و این "دلیلی" میشود مبنی بر اینکه دوباره حمله کنند. بنابراین تظاهرات با حضور چندین هزار پلیس مجهز به لباسهای مخصوص انجام شد. تمام این حملات خنثی شدند و تظاهرات توانست مطابق نقشه، به محل نهایی یعنی کوتیوس تور در کرویتزبرگ برسد. این امر موفقیت سیاسی بزرگی برای انقلاب و شکستی برای پلیس و طبقه حاکمه بود. ادر کوتیوس تور ساختمان مسکونی بزرگی واقع است. اکثر ساکنین آن ، مهاجرین هستند. حاکمین شهر اعلام کرده اند که اگر نتوانند دستکم نیمی از ساکنین این ساختمان را بیرون کنند و بجای آن آلمانی بیاورند کل ساختمان را خراب خواهند کرد. اما وضع ساختمان بد نیست صرفاً "خیلی مهاجر" در آن زندگی میکنند و البته ساهاست که یک سبیل و نقطه شروع تظاهرات بحساب آمده است. دولت میگوید که در سال ۹۹ هنگامیکه برلین پایتخت رایش نوین میشود و دولت به اینجا نقل مکان میکند، کرویتزبرگ بایستی "خالی" از مهاجرین شود.

تظاهرات اول ماه مه مهم دیگر در برلین از میدان رزا لوکزامبورگ در قسمت شرقی شهر شروع شد، و عمدتاً دانشجویان و آلمانیها در آن شرکت کردند. طبق نامه خوانندگان کارگر انقلابی در برلین: " شعار اسمال این تظاهرات " دیگر بس است" بود. این کارزار با آکسیون در ساعت شش عصر شروع شد. خود راهپیمایی ساعت ۸ شروع شد. ما فکر میکنیم که حدود ۴ الی ۵ هزار نفر در آن شرکت داشتند. با این تظاهرات نیز بشکل تظاهرات کرویتزبرگ برخورد شد. حملاتی مکرر از جانب پلیس صورت گرفت. بخاطر این حملات سازماندهان تظاهرات تصمیم گرفتند تظاهرات را قبل از اینکه به مقصد نهایی برسد پایان دهند. در اینزمان پلیس بطور کامل بخشی از تظاهرات را محاصره نمود. مردم در مقابل حملات پلیس بدفاع برخاستند و سنکر سازی کرده و با پلیس نبرد کردند. این شدیدترین نبرد خیابانی در خلال چند سال گذشته در برلین بود. پلیس میخواست مردم را با کتک زدن به تسلیم وادارد اما مردم برعکس شورش کردند. این امر شکست سیاسی بزرگی برای طبقه حاکمه و پلیس بود.

پس از تظاهرات برلین دولت سعی کرد که متقابلاً حمله نماید. خوانندگان ما در برلین نوشتند: " اکنون پس از این شکستها وزیر داخله برلین (نام وی " شونوم" است و سابقاً ژنرال عالی رتبه ارتش آلمان بوده) کنفرانس مطبوعاتی داشته است. البته او دروغهای بسیاری در مورد آنچه که رخ داده گفت . بطور مثال علیرغم آنچه که واقعا اتفاق افتاده بود، اعلام کرد که تظاهرات کنندگان اول به پلیس حمله کرده اند. او اکنون میگوید که تمام آکسیونهای اول ماه مه بایستی ممنوع اعلام شوند، و حق تظاهرات که در اساسنامه کشوری قید شده تغییر یابد، چرا که صرفاً "بعنوان حق اساسنامه ای انجام خشونت و اهدام" از آن سوء، استفاده میشود. ۲۰۰ الی ۴۰۰ نفر در خلال اول ماه مه و تعطیلات آخر هفته متعاقب آن در برلین دستگیر شده و بسیاری هنوز در زندان بسر میبرند. بنابراین احتمالاً محاکمات بسیاری در راهست و این خود بخشی از مبارزه خواهد بود.

در ارتباط با وقایع در لایپزیک (آلمان شرقی) خوانندگان ما در برلین نوشتند: " ح م آ (حزب ملی آلمان)، که حزبی نئو

فاشیست است، فراخوان تظاهرات اول ماه مه در آنجا را داده بود. آنها سعی نمودند تمام فاشیستها را از سراسر آلمان بسیج کنند. آنها میخواستند با اینکار ایده آنکه اول ماه مه روزی انقلابی برای پرولتاریا و انقلاب جهانیست را مخدوش کنند. همچنین آنها میخواستند یک جنبش توده ای علنا فاشیست و راسیست ایجاد کنند، این بخشی از طرحهای طبقه حاکم برای حمله عمومی علیه توده هاست.

" بسیاری از گروههای ضد فاشیست (و دیگران) از مردم سراسر آلمان خواستند به لایپزیک آمده و بمقابله با راهپیمایی ح د م بپردازند. رسانه های خبری اعلام کردند که پنج هزار نفر بر ضد فاشیستها تظاهرات کردند. آنها همچنین گفتند که ۵ هزار نفر در راهپیمایی ح د م (عدتا جوانان فاشیست) شرکت کردند. فاشیستها قبل از تظاهرات گفته بودند که بین ۱۰ تا ۱۵ هزار نفر شرکت خواهند کرد. جنبش فاشیستی آشکاری در آلمان شرقی موجود است. این جنبش ترور آشکار است و بتوسط طبقه حاکمه و پلیس حفاظت و مورد تشویق قرار میگیرد. همچنین میدانیم که ۵ هزار پلیس آمده بودند که از فاشیستها حفاظت کنند بنابراین مجموعا ۱۰ هزار فاشیست در خیابان بودند! ما بایستی با افرادی که در آنجا بودند در مورد آنچه که واقعا اتفاق افتاده بود صحبت کنیم. اما آنچه که اکنون میتوانیم بگوئیم اینست که این نبرد بزرگ و اعتراضی مهم بود."

نقاط دیگر جهان

ترکیه: پلیسهای ضد شورش مشهور به "پلیسهای آدم آهنی" (بخاطر اینکه لباسهای سر تا پا زره بتن میکنند) به تظاهرات اول ماه مه که در آن نزدیک به هفتاد هزار نفر شرکت کرده بودند، در استانبول حمله کردند. بر اساس یک گزارش خبرگزاری رویتر "درگیری هنگامی رخ داد که پلیس با تانک و زره پوشهای پرسنل بر سعی کرد که راه عبور چپ کراها که بسیاری عضو گروههای چریکی منوعه هستند را برای پیوستن به یک تظاهرات رسمی اول ماه مه در میدان آزادی استانبول در محله سیسلی را ببندد. شاهدین عینی گفتند که چپ کراها علیه سه هزار پلیس ضد شورش که متعاقبا با ماشینهای آب پاش و باتون وارد صحنه شدند سنگ پرتاب میکردند."

کره جنوبی: ده ها هزار کارگر و دانشجو در سنول علیه بیکار سازیهای فزاینده تظاهرات کردند. کره جنوبی یکی از "ببرهای آسیا" است که بتوسط امپریالیستها بعنوان "مدل" برای توسعه کشورهای جهان سوم تبلیغ میشود. پلیس ضد شورش با گاز اشک آور به این تظاهرات حمله کرد. بر اساس یک خبر از آسوشیتد پرس " کارگران و دانشجویان پراکنده میشدند ولی دوباره بسرعت باز گرد آمده و بسوی پلیس سنگ و آشغال پرتاب میکردند. محله از صدای انفجار گاز اشک آور و شعارهای کارگران و آوازهای کارگری که از بلندگوها پخش میشد بلرزه درآمده بود."

نیجریه: مخالفین رژیم وابسته به آمریکای ژنرال "آباچا" فراخوان سراسری روز اول ماه مه را اعلام نمودند. در شهر

جنوب غربی «ایبادان»، تظاهرات کنندگان سعی کردند که دفاتر یک روزنامه هوادار حکومت را آتش بزنند. آنها همچنین به پایکاهای دیگر رژیم «آباچا» حمله بردند. بر اساس گزارشات رسیده پلیس بسمت تظاهر کنندگان شلیک نمود.

دانمارک: در کپنهاگ، ۱۳۵ هزار نفر بخاطر اول ماه مه راهپیمایی کردند. نیم میلیون کارگر دانمارکی، حدود ده درصد جمعیت، درگیر یک اعتصاب عمومی بود که کشور را فلج کرده بود. دولت قانونی گذرانده بود که اعلام میکرد که اعتصاب «پایان» یافته است. باید دید که کارگران چه خواهند کرد.

سوئیس: صدها نفر جوان رادیکال که بسیاری از آنها صورت خود را پوشانده بودند در جنوب شهر زوریخ راهپیمایی کرده و پرچمهای امپریالیستی را سوزانده و دفاتر موسسات انحصاری سرمایه داری امپریالیستی را هدف قرار دادند. جنگهای خیابانی هنگامی شروع شد که آجانها از گاز اشک آور و ماشینهای آب پاش علیه تظاهر کنندگان اول ماه مه و سنگرهایی که با آتش درست شده بود، استفاده کرد.

فیلیپین: در مانیل هزاران نفر در یک تظاهرات برهبری «کیلوسانگ میو اونو» (جنش اول ماه مه) و «بایان» (انتلاف میهن پرستانه نوین) و گروههای دیگر شرکت کردند. بر اساس گزارش خبرگزاری رویتر، ج ا م «ادامه اعمال سیاستهای طرفداری از امپریالیسم که اقتصاد ملی را نابود میکند و امنیت غذایی را مورد تهدید قرار میدهد» را مردود اعلام کرد.

آدرس «کارگر انقلابی» روی شبکه اینترنت: www.mcs.net/~rwor

ترجمه و تکثیر از: هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)

نشانی اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) در خارج کشور:

BM BOX 8561
LONDON WC1N 3XX
ENGLAND